

המשרתים נתרגלו בו יותר ויותר. כבר פסקו מלתמוה עליו ואינם מהרהרים
 אחריו כשם שאינם מהרהרים אחרי ברוך מאיר ואחר צירל. העולם הזה כל
 מה שיש בו משתנה והולך. לשעבר היה הירשל עומד ומהרהר והמשרתים
 עושים עבודתם, היום הירשל עושה והמשרתים מהרהרים ועומדים.
 העולם הזה, עשירים למעלה ועניים למטה, ואילו שאף עניים אינם שווים
 לפני המזל על דבר זה כבר עמד פייבל סגן המשרתים וכדבר זה הוא מהרהר.
 הרי הוא וגציל משמשים בחנות אחת אף על פי כן גציל למעלה והוא
 למטה, ולא עוד אלא שעשה גציל חברה לעמוד בראשה. אמת שהירשל בנו
 של בעל הבית מקרב את פייבל ומרחק את גציל, אבל פייבל אינו מסתפק
 במה שיש לו ומצטער על מה שאין לו.

גציל אינו מהרהר אחרי חבירו. מחשבות אחרות יש בלבו של גציל. אדון זה משרת היה תחילה באותה חנות ולבסוף זכה להיות בעל החנות ובעלה של בת אדוניו. אין ההיסטוריה חוזרת, אלא כלום בתו של אדוניו הוא מבקש לישא, והלוא בלומה אינה אלא קרובתו. ואף על פי שהיא קרובתו עדיין הדבר שקול מי חשוב ממי, היא או גציל. לחתונתו של הירשל זימנו את גציל ואילו היא או שלא זימנוה או שישבה עם המשרתות בבית הבישול. יש דברים תמוהים בעולם, כמה שאתה תוהה אי אתה יודע לפרשם.

גציל מרויח יותר מבלומה ויש לו פקדון בבאנק ועומד בראש של פועלי ציון שבשכוש, אף על פי כן אין בלומה משגחת בו. בלומה זו נערה משונה, מי שנותן נפשו עליה אינה משגיחה בו. לשעבר היה הירשל מבקש לישא אותה ולא נישאה לו, היום מבקש גציל לישא אותה ואינה משגיחה בו.

אלף שמות קראו לאותו תינוק ואלף פעמים ביום באים אבותיו לראותו, עומדים אצל עריסתו ומונים את שבחיו. הרי הוא מחייך, הרי הוא מתעטש, ראית את חוטמו, הביטו וראו היאך הוא מצמצם את שפתיו, חכם זה מבין כל דיבור, אוי. אזנו נתקמטה על כסתו.

מוטל לו אותו תינוק בעריסתו ומתעדן לפני אבותיו. מהלך שעה ממנו יושב אחיו הבכור. גדליה וברטה מפנקים אותו כאילו הוא בן זקונים שלהם. אינו דומה פינוק שמפנקים את משולם לפינוק שמפנקים את אחיו, שהרי גדליה וברטה זקנים וכבר שכחו היאך משיחים עם תינוק, אלא אף למשולם לא רע בעולם אלא לאחיו הקטן טוב ממנו.

שאל הירשל את מינה כשעמדו שניהם אצל עריסת הקטן ואמר, מינה במה הגית?

אמרה מינה, על אחיו של זה שאינו כאן.

אמר הירשל, טוב שהוא דר עם הזקנים.

אמרה מינה, אף אני סבורה כך.

אמר הירשל, סבורה את כך, אבל לא מן הטעם שלי.

אמרה מינה, טעמך מה?

אמר לה, מפני שאין אהבה מתחלקת לשנים.

2. קבצן שלא השאיר כסף אפילו לתכריכים לקבורתו.

3. נשתקע — נשכח.

אמרה לו, סבורה הייתי שדרכה של אהבה שהיא גדלה עם כל אחד ואחד.
הוריד הירשל ראשו ואמר, לא כי, אלא שהיא באה אם אין מי שחוצץ בינה
ובינינו.
אלקים בשמים יודע שלא נתכוין הירשל אלא לאותו תינוק.